

Arrest

nr. 124 908 van 27 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 maart 2014 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Iraans staatsburger, verklaart op 14 juni 2009 als studente samen met uw broer en twee vrienden te hebben deelgenomen aan een betoging tegen de uitslag van de presidentiële verkiezingen van 2009. U en uw broer werden naar aanleiding van deze manifestatie aangehouden en elk naar een onbekende plaats gebracht. U werd enige tijd verhoord maar nadat uw vader het huis als borg stelde, werden jullie vrijgelaten na een belofte niet meer te zullen deelnemen aan manifestaties. Na uw studies trok u in oktober 2009 naar België om uw moeder (gehuwd met een Belg) te bezoeken. Hoewel uw vader tegen politieke activiteiten was gekant nadat een oom van u was omgekomen bij een politieke

actie, nam uw broer in december 2009 opnieuw deel aan een manifestatie. Na de manifestatie bleek hij verdwenen. Uiteindelijk vernam uw vader via een vriend, die zelf iemand kende die bij de autoriteiten werkte, dat uw broer opgesloten zat in de gevangenis van de Sepah. Hierop besloot u in België asiel te vragen. U vreesde immers omwille van uw eerdere arrestatie en het feit dat u in het buitenland zat, bij uw terugkeer zelf problemen te krijgen met de autoriteiten. Een tijd later werd uw broer, mits een betaling van 15 miljoen toman, overgebracht naar een gewone gevangenis. Twee jaar later werd hij vrijgelaten. Bij terugkeer naar Iran vreest u als spion te zullen worden beschouwd aangezien de Iraanse overheden iedereen als spion van het buitenland aanzien. U vreest evenzeer arbitraire beschuldigingen van de Iraanse autoriteiten.

Naar aanleiding van uw verklaringen in het kader van uw asielerzoek legde u een internationaal paspoort, een medisch dossier, documenten in verband met uw studies en twee studentenkaarten van uw broer voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit uw verklaringen in het kader van uw asielerzoek blijkt dat u overging tot het indienen van een asielerzoek omdat uw broer werd aangehouden naar aanleiding van een politieke manifestatie. Wat dit betreft moet echter worden vastgesteld dat uit uw verklaringen in dit verband niet kan worden besloten tot het bestaan van een actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een actueel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door u aangehaalde persoonlijke politieke activiteiten en de problemen die u als gevolg daarvan zou hebben gekend moet vooreerst worden gesteld dat deze reeds bij uw vertrek uit Iran geen aanleiding gaven tot een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade in uw hoofde. U blijkt immers geen problemen meer te hebben gekend nadat u naar aanleiding van een politieke actie gedurende een dag werd aangehouden, ondervraagd en, na het ondertekenen van een belofte geen deel meer te nemen aan protesten en een borgstelling, werd vrijgelaten (CGVS, p.9). U verbleef na uw vrijlating bovendien nog gedurende drie maand in Iran waar u in deze periode afstudeerde (CGVS, p.2 en 3). Uit de exit stempel die op pagina 40 van uw eigen internationaal paspoort werd aangebracht blijkt bovendien dat u Iran op legale wijze verliet en u op deze wijze in persoonlijk contact trad met de Iraanse overheden. Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat u op het moment van uw vlucht uit Iran geen ernstige vrees koesterde ten opzichte van de Iraanse autoriteiten en dat u gezien u het land legaal verliet met uw eigen paspoort niet in de specifieke negatieve aandacht van uw autoriteiten stond.

Betreffende uw vrees omwille van de arrestatie en opsluiting van uw broer naar aanleiding van een zijn nieuwe deelname aan protestactiviteiten moet worden gesteld dat er op basis van uw verklaringen kan worden gesteld dat deze gebeurtenis niet kan worden aanzien als een ernstig element in het kader van een actuele zwaarwichtige vrees voor vervolging of van een actueel risico op ernstige schade. U stelde naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal immers dat uw broer op dit moment vrij leeft in Iran, hij zou bij uw vader wonen, via een vriend werk hebben gevonden en geen politieke activiteiten meer ontplooien (CGVS, p.4 en p.12). Aangezien uit uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties blijkt dat uw broer in Iran geen onderwerp meer uitmaakt van enige vervolging door de Iraanse overheden kan er op basis van diens activiteiten ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Wat betreft uw vrees als spion voor het buitenland te worden aanzien moet worden vastgesteld dat uit uw verklaringen geen enkel concreet element blijkt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u zou worden beschuldigd een spion voor het buitenland te zijn of waaruit zou blijken dat u het risico loopt het slachtoffer te worden van arbitraire beschuldigingen.

Na voorgaande vaststellingen moet er worden geconcludeerd dat u in het kader van uw asielerzoek geen elementen aanbracht waaruit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming kan worden afgeleid. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De door u voorgelegde documenten -een paspoort, medische documenten, documenten van de universiteit en studentenkaarten van uw broer- houden geen verband met de door u aangehaalde problemen in Iran en zijn dan ook niet van aard voorgaande conclusie te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift een theoretische uiteenzetting geeft over de status van vluchteling, over de subsidiaire beschermingsstatus, over de bewijslast, over de volheid van bevoegdheid van de Raad en over de devolutieve kracht van het beroep wijst de Raad erop dat deze uiteenzetting geen concrete weerlegging inhoudt van de diverse specifieke motieven waarop verwerende partij zich steunt teneinde te besluiten tot de niet erkenning van de status van vluchteling en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.3. Betreffende de summiere weergave door verzoekende partij van het door haar voorgehouden asielaanvraag, in het bijzonder dat zij *“ernstige problemen ondervond in het verleden en dat de arrestatie van haar broer naar aanleiding van een politieke manifestatie haar in gevaar kan brengen”*, waarbij zij tevens verwijst naar de door haar bijgebrachte documenten, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven en het verwijzen naar de reeds in de bestreden beslissing besproken documenten, bijgebracht ter ondersteuning van dit relaas, echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat door haar profiel, met name een geschoolde, westers opgeleide vrouw die jaren in het buitenland verbleef, de kans groot is dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de problemen zal geraken, oordeelt de Raad dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij deze op generlei wijze met enige objectieve informatie onderbouwt.

2.2.5. Voor wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat *“dient te worden benadrukt dat de kandidaat vluchteling niet met het vermoeden van leugenachtigheid doch wel met het ‘voordeel van de twijfel’ moet worden benaardstigd”*, stelt de Raad vast dat nergens in de bestreden beslissing het waarheidsgetrouw karakter van de door verzoekende partij voorgehouden gebeurtenissen, in het bijzonder haar arrestatie en vrijlating op borg na deelname aan de betoging op 14 juni 2009 en de problemen van haar broer ingevolge zijn tweede deelname aan een betoging in december 2009, ter discussie staat. Verzoekende partij wordt dan ook niet met het vermoeden van leugenachtigheid benaardstigd.

2.2.6. De Raad oordeelt dat verwerende partij op basis van de motivering dat verzoekende partij nog drie maanden in Iran verbleef en er in deze periode afstudeerde, dat zij op legale wijze Iran verliet en op dat ogenblik niet meer in de negatieve aandacht stond van haar autoriteiten en dat haar broer heden werkt, geen politieke activiteiten meer ontplooit en niet meer het voorwerp uitmaakt van enige vervolging – motieven die door verzoekende partij *in concreto* ongemoeid worden gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand worden beschouwd – terecht kon besluiten dat er in hoofdte van verzoekende partij geen actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een actueel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet aanwezig is. Ook de motivering aangaande de vrees in het kader van spionage en arbitraire beschuldigingen wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten.

Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 14) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 december 2013 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT